MIN SJÆL TØRSTER EFTER DEN LEVENDE GUD

(♩ = ca. 88)

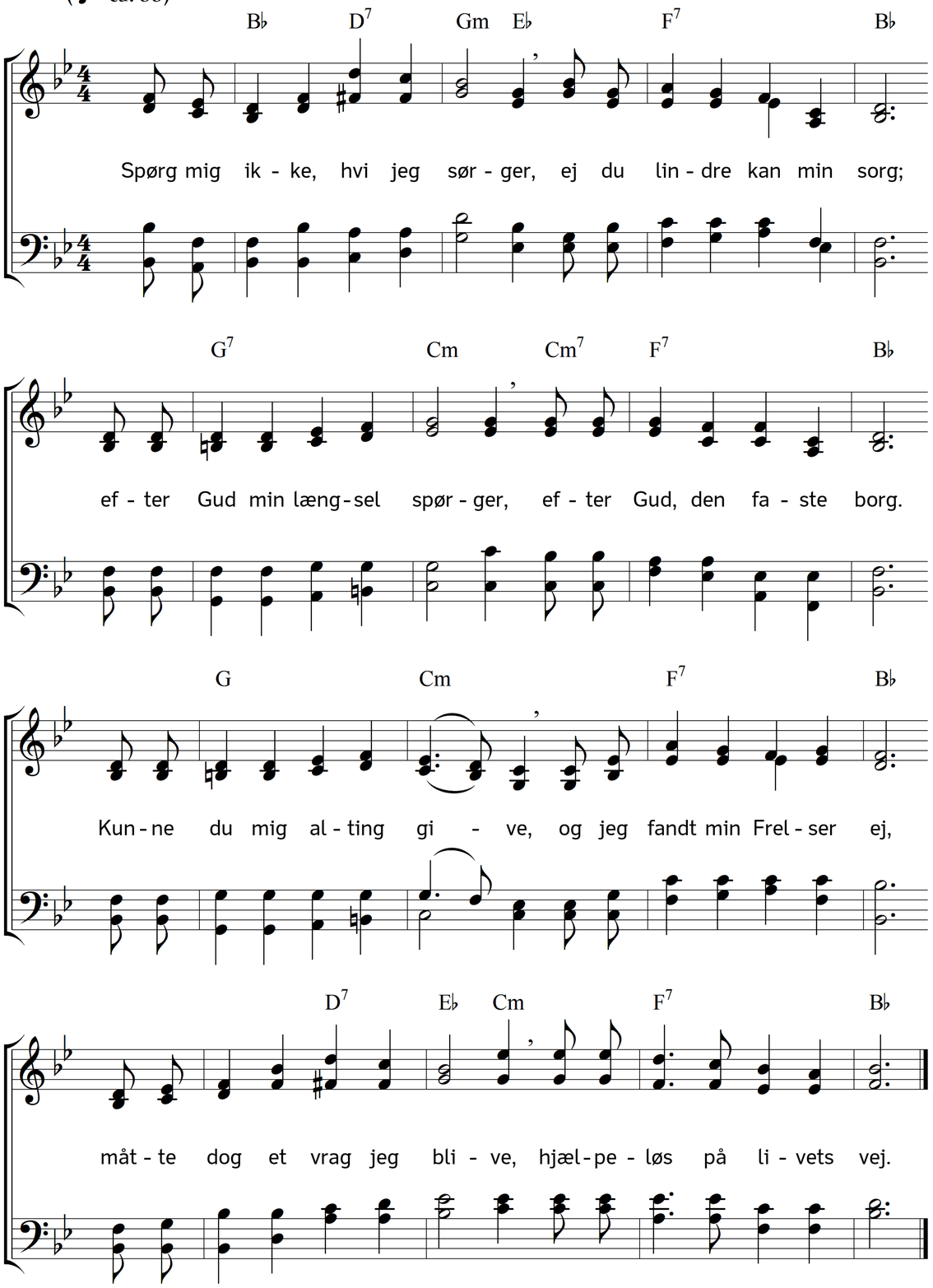

2. Rigdom, vellyst, pragt og ære,
skønhed, kunst og videnskab,
intet af det alt kan være,
mig erstatning for mit tab.
Kraften, livet, kærligheden,
hvor jeg spot må holde ud,
glæde, mod og trøst herneden
giver kun den gode Gud.

3. Nej, ved intet afgudsbilled,
værk af hænder eller kunst,
kan min kummer blive stillet,
trøst jeg søger der omsonst.
Og om jeg med egen tanke
mig et billed forme vil,
længslen sætter ej det skranke,
ene Gud har magt dertil.

4. Ak, når skal det dertil komme,
at for dig jeg bøjer knæ,
at min sjæl kun gode, fromme,
rene tanker giver læ?
Ak, når skal jeg så dig have,
at jeg ej kan miste dig,
dig og al den rige gave,
som dit Ord forjætter mig.

5. Når vil du med Åndens fylde
vie til dit tempel mig,
når skal jeg din guddom hylde,
og kun den evindelig?
Når hver tanke, jeg kan nære,
vige for den ene id:
som dit værk og til din ære
at bestå til evig tid?

6. O, jeg ved, at denne længsel
bliver ej en evig kval;
endes skal engang min trængsel
i din lyse Himmelsal.
Du fra ørkenen vil bringe
mig til Paradisets lyst;
der, hvor livets kilder springer,
slukkes tørsten i mit bryst.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2016 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/129/